

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16Co/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415208509
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8415208509.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Antónie Kandravej v spore žalobcu: B. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., H., ul. C. XX, Q., C. republika, štátny občan Q. U., právne zastúpený: Mgr. Marián Čuprík, usadený euroadvokát so sídlom Poštová 8, 040 01 Košice, proti žalovanému: Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Račianska 71, 813 11 Bratislava, v konaní o zaplatenie 29.387,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č. k. 8C/174/2015/200 zo dňa 12. mája 2020 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok s výnimkou výroku, ktorým súd konanie sčasti zastavil.

Žalovaná má nárok vo vzťahu k žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Kežmarok (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„I. Konanie ohľadne príslušenstva žalovanej istiny sčasti, a to ohľadne úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 14 693,50 eur za dobu od 11.12.2012 do 4.10.2015 a úrokov z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 14 693,50 eur za dobu od 7.11.2013 do 4.10.2015 z a s t a v u j e.

II. Žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca j e p o v i n n ý zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdneho úradníka o jej výške.“

2. Rozhodnutie okrem iného právne odôvodnil podľa ust. § 3 ods. 1 písm. a) a písm. d), § 4 ods. 1 písm. a) bod 1, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, ods. 2, § 9 ods. 1, § 15 ods. 1, § 16 ods. 4 prvá a druhá veta, § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“), § 2 ods. 1 písm. a), § 4 ods. 2 písm. za), § 5 ods. 1 písm. a), § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“), § 52 ods. 1, ods. 3, ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka.

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou podanou na súd dňa 11.12.2015 žalobca požiadal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu 29 387,- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 14 693,50 eur od 11.12.2012 do zaplatenia a s úrokmi z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 14 693,50 eur od 07.11.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania.

4. Podaním žalobca zoberal žalobu v časti úrokov z omeškania sčasti späť tak, že naďalej trval na zaplatení úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 14 396,50 eur iba od 05.10.2015 do zaplatenia a úrokov z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 14 396,50 eur iba od 05.10.2015 do zaplatenia. Súd preto konanie v tejto časti zastavil. V časti istiny a zvyšnej časti jej príslušenstva súd vec prejednal.

5. Žalobca sa žalobou domáhal na žalovanej zaplatenia 29.387 eur s prísl. na základe tvrdení, že v súdnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 8C 329/2012 zaplatil súdne poplatky v tejto výške, pričom podľa zákona č. 71/1992 Zb. nemal povinnosť ich zaplatiť, nakoľko sa neho ako spotrebiteľa vzťahovalo osobné oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. za) tohto zákona. Medzi stranami nebola v konaní sporná skutočnosť, že žalobca listom označeným ako „Návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody“, datovaným dňom 03.12.2015 požiadal Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vo výške 14 693,50 eur na základe tvrdenia, že v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Kežmarok pod sp.zn. 8C 329/2012 zaplatil na základe výzvy súdu zo dňa 26.11.2012 súdny poplatok za podanú žalobu vo výške 14. 693,50 eur, a to napriek tomu, že tento poplatok ako spotrebiteľ, ktorý je od súdnych poplatkov oslobodený, nemal platiť. Uviedol, že na vyrubenie tohto poplatku nebol právny dôvod a poplatok zaplatil na základe nesprávneho a nezákonného postupu Okresného súdu Kežmarok. Medzi stranami nebola v konaní sporná ani skutočnosť, že príslušný orgán žalobcovi na žiadosť zo dňa 03.12.2015 odpovedal listom označeným ako „Oznámenie o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu na náhradu škody“ zo dňa 23.05.2016 tak, že nárok neuspokojí.

6. V konaní nebolo sporné, že žalobca v súdnom konaní sp.zn. 8C 329/2012 zaplatil ako súdny poplatok za podanú žalobu vo výške 14 693,50 eur, tak aj súdny poplatok za odvolanie, ktoré podal proti rozsudku súdu prvej inštancie vydanému v tejto veci, a to v rovnakej výške 14 693,50 eur, spolu teda 29 387 eur. Majetkový stav žalobcu sa zaplatením týchto súdnych poplatkov nepochybne zmenšil o túto sumu oproti jeho majetkovému stavu pred ich zaplatením. Zmenšenie majetku žalobcu zaplatením súdnych poplatkov však môže predstavovať škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. iba vtedy, ak je dôsledkom nesprávneho úradného postupu alebo nezákonného rozhodnutia súdu v tomto konaní.

7. Podľa § 10 ods. 1 zákona 71/1992 Zb., ak nebol zaplatený súdny poplatok za návrh, súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí. Ak aj napriek tejto výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. Súd navrhovateľovi súdny poplatok za podanie návrhu na začatie konania teda nevyrubuje. Navrhovateľa iba vyzýva na jeho zaplatenie pod sankciou zastavenia konania. Niet pochyb o tom, že výzva súdu adresovaná navrhovateľovi na zaplatenie súdneho poplatku za podaný návrh na začatie konania obsahujúca poučenie, že ak súdny poplatok nebude v stanovenej lehote zaplatený, súd konanie zastaví, nie je rozhodnutím súdu. Preto pokiaľ súd výzvou zo dňa 26.11.2012 vyzval žalobcu v súdnom konaní sp.zn. 9C 329/2012 na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu vo výške 14 693,50 eur, nemožno v súvislosti s touto výzvou súdu hovoriť o nezákonnom rozhodnutí, ale za splnenia ďalších podmienok zákona č. 514/2003 Z.z. iba o prípadnom nesprávnom úradnom postupe súdu.

8. Naopak, v prípade konania súdu vo veci súdneho poplatku za odvolanie podané žalobcom proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok zo dňa 19.04.2013 č.k. 8C 329/2012-139, Okresný súd Kežmarok o povinnosti odvolateľa zaplatiť tento súdny poplatok vo výške 14.693,50 eur rozhodol uznesením zo dňa 21.10.2013 č.k. 8C 329/2012- 215. Rovnako aj o následnej žiadosti žalobcu o vrátenie tohto súdneho poplatku zo dňa 05.10.2015 Okresný súd Kežmarok rozhodol uznesením, a to uznesením zo dňa 07.11.2016 č.k. 8C 329/2012-490, ktorým rozhodol, že tento súdny poplatok žalobcovi nevracia. Preto pokiaľ sa žalobca žalobou domáha zaplatenia celkom 29 387 eur, z pohľadu zákona č. 514/2003 Z.z. ide o dva samostatné nároky na zaplatenie 14 693,50 eur, ktoré majú samostatný skutkový základ. Preto súd tieto nároky posudzoval individuálne.

9. Podľa ust. § 6 ods. 1 a 2 zákon č. 514/2003 Z.z. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov.

10. Žalobca v konaní netvrdil a z obsahu spisu sp.zn. 8C/329/2012 nevyplýva, že by rozhodnutia súdu vo veci vyrubenia a nevrátenia súdneho poplatku žalobcovi za odvolanie podané proti rozsudku súdu prvej inštancie v tomto konaní boli pre ich nezákonnosť zmenené alebo zrušené, a tiež žeby žalobca bol podal proti nim riadny opravný prostriedok. Podľa obsahu spisu uznesenie Okresného súdu Kežmarok zo dňa 21.10.2013 č.k. 8C 329/2012-215, ktorým súd vyrubil žalobcovi súdny poplatok za odvolanie podané proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok zo dňa 19.04.2013 č.k. 8C 329/2012-139 vo výške 14 693,50 eur, nadobudlo právoplatnosť dňa 12.11.2013. Žalobca aj napriek riadnemu poučeniu v uznesení o možnosti podať proti uzneseniu do 15 dní od jeho doručenia odvolanie, odvolanie proti uzneseniu nepodal. Naopak, súdny poplatok zaplatil. Žalobca v konaní netvrdil a z obsahu spisu sp.zn. 8C 329/2012 nevyplýva, by toto uznesenie bolo pre jeho nezákonnosť zrušené alebo zmenené. Rovnako uznesenie Okresného súdu Kežmarok zo dňa 07.11.2016 č.k. 8C 329/2012-490, ktorým súd rozhodol, že súdny poplatok za odvolanie žalobcovi nevracia, nadobudlo právoplatnosť dňom 29.11.2016. Proti tomuto uzneseniu podľa § 355 ods. 2 v spojení s § 357 Civilného sporového poriadku odvolanie nebolo prípustné. Žalobca však ani v prípade tohto uznesenia netvrdil a súd v konaní nezistil, že by uznesenie bolo pre jeho nezákonnosť zmenené alebo zrušené.

11. Zákonná podmienka zrušenia rozhodnutia pre nezákonnosť zodpovedá princípu prezumpcie správnosti rozhodnutia. Vychádzajúc z cit. ust. 6 ods. 1 veta druhá zákona č. 514/2003 Z.z. súd v tomto konaní je vyššie uvedenými právoplatnými rozhodnutiami súdu viazaný. Zákonnosť týchto rozhodnutí už nemôže posudzovať ani ako otázku predbežnú. Preto pokiaľ žalobca v tomto konaní tvrdí, že súdny poplatok za odvolanie v konaní sp.zn. 8C 329/2012 mu bol vyrubený v rozpore so zákonom a v rozpore so zákonom mu tento súdny poplatok súd nevrátil, tieto tvrdenia žalobcu nemajú oporu v zistenom právnom stave veci, nakoľko rozhodnutia súdu o povinnosti žalobcu zaplatiť tento súdny poplatok, ako aj o jeho nevrátení, nemožno v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. považovať za nezákonné. Preto súd nárok žalobcu v rozsahu 14 693,50 eur z titulu nezákonných rozhodnutí súdu vo veci súdneho poplatku za odvolanie z dôvodu nepreukázania nezákonnosti rozhodnutí považoval za neopodstatnený a žalobu v tejto časti zamietol.

12. Pokiaľ ide o druhý nárok, a to na náhradu škody titulom nesprávneho úradného postupu súdu vo veci súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 14.396,50 eur, ako už súd vyššie uviedol, súd súdny poplatok za podanú žalobu žalobcovi v konaní sp.zn. 8C 329/2012 nevyrubil rozhodnutím. Súdl žalobcu iba písomnou výzvou vyzval na jeho zaplatenie pod následkom zastavenia súdneho konania vo veci. Z obsahu žiadosti žalobcu zo dňa 05.10.2015 vyplýva, že žalobca touto žiadosťou síce požiadal súd o vrátenie aj tohto súdneho poplatku zaplateného za podanú žalobu. Podľa výrokovej časti uznesenia Okresného súdu Kežmarok zo dňa 07.11.2016 č.k. 8C 329/2012-490 súd však o nevrátení tohto súdneho poplatku nerozhodol. Podľa obsahu spisu sp.zn. 8C 329/2012 tento súdny poplatok žalobcovi ani nevrátil. Podľa odôvodnenia právoplatného uznesenia Okresného súdu Kežmarok zo dňa 07.11.2016 č.k. 8C 329/2012-490 súd tak konal, resp. nekonal, z dôvodu uplynutia lehoty troch rokov od konca kalendárneho roku, v ktorom súdny poplatok za žalobu bol zaplatený.

13. Podľa § 11 zákona č. 71/1992 Zb., poplatok sa vráti, ak ho zaplatil ten, kto nebol povinný platiť alebo kto ho zaplatil na základe nesprávneho rozhodnutia súdu. Toto ust. neviaže vrátenie súdneho poplatku na žiadosť tohto, kto ho zaplatil. Tiež nevrátenie súdneho poplatku neviaže na žiadne rozhodnutie súdu o jeho nevrátení. Preto súd nemá žiadny zákonný dôvod posudzovať žiadosť o vrátenie súdneho poplatku ako návrh na jeho vrátenie a reagovať na žiadosť rozhodnutím. O vrátení súdneho poplatku rozhoduje súd, ktorý súdny poplatok bezdôvodne prevzal, bez žiadosti z úradnej povinnosti (ex officio). Preto pokiaľ súd v konaní sp.zn. 8C 329/2012 nerozhodol o žiadosti žalobcu o vrátenie súdneho poplatku zaplateného za žalobu, nemožno súdu nič vytknúť, a to bez ohľadu na dôvod, pre ktorý o vrátení nerozhodol. V súvislosti s nerozhodnutím súdu nemožno preto hovoriť ani o nesprávnom úradnom postupe. Nesprávny úradný postup možno za splnenia všetkých zákonných podmienok vidieť iba v tom, že súd súdny poplatok žalobcovi nevrátil aj napriek tomu, že ho vrátiť mal. Na druhej strane, pokiaľ súd napriek tomu, že mu to zákon neukladá, rozhodne o nevrátení súdneho poplatku formou uznesenia tak, ako to súd urobil aj v prípade nevrátenia súdneho poplatku žalobcovi za odvolanie, takéto rozhodnutie súdu v prípade jeho právoplatnosti a vykonateľnosti je záväzná a nemožno na neho nahliadať ako na „paakt“ bez právnych dôsledkov, ktoré sa viažu na právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu (porovnaj napr. uznesenie ÚS SR zo dňa 05.05.2010 č.k. I. ÚS 173/2010).

14. Žalobca tvrdil, že súdny poplatok za podanú žalobu nemal povinnosť zaplatiť, nakoľko v konaní sa domáhal ochrany práv ako spotrebiteľ, že tento súdny poplatok zaplatil na základe nezákonnej výzvy súdu, a že súd v rozpore so zákonom mu následne tento zaplatený súdny poplatok nevrátil. Tvrdil, že posúdenie, že v konaní sa domáhal ochrany práv ako spotrebiteľ, bolo vecou súdu. Súd tento právny záver mal urobiť z úradnej povinnosti na základe dôkazov, ktoré v spore mal. Bez ohľadu na jeho tvrdenia v tomto smere, tzn. či sám tvrdil alebo netvrdil, že je spotrebiteľom, a že zmluva, o ktorú oprel uplatnený nárok, má charakter zmluvy spotrebiteľskej.

15. Podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. v znení účinnom ku dňu podania žaloby vo veci sp.zn. 8C 329/2012 (tzn. k 11.07.2012) od súdneho poplatku je oslobodený spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu. Je teda nesporné, že v čase podania žaloby žalobcom vo veci sp.zn. 8C 329/2012 účastník civilného sporového konania, ktorý sa ako spotrebiteľ domáhal na súde ochrany svojich práv podľa osobitných predpisov upravujúcich ochranu spotrebiteľa, bol od zaplataenia súdneho poplatku za podanú žalobu zo zákona oslobodený.

16. Podľa odôvodnenia právoplatného rozsudku Okresného súdu Kežmarok zo dňa 19.04.2013 č.k. 8C 329/2012-139, ktorým súd žalobu vo veci sp.zn. 8C 329/2012 v celom rozsahu zamietol, žalobca sa žalobou domáhal v konaní na žalovanej zaplataenia sumy 244.892,48 eur s tvrdením, že žalovanú sumu žalovanej zaplatil na základe zmlúv označených ako „Zmluvy o uzavretí budúcej zmluvy o prevode vlastníctva nehnuteľností č. Q. a „Zmluva o uzavretí budúcej zmluvy o prevode vlastníctva nehnuteľností č. R#XX/X“, ktoré v konaní predložil v písomnom vyhotovení. Tvrdil, že právny dôvod, na základe ktorého žalovanej plnil, odpadol. Podľa odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.08.2014 č.k. 2Co 267/2013-230, ktorým odvolací súd na odvolanie žalobcu rozsudok Okresného súdu Kežmarok zo dňa 19.04.2013 č.k. 8C 329/2012-139 ako vecne správny potvrdil, v merite veci vydaných v konaní sp.zn. 8C 329/2012 Okresný súd Kežmarok teda dostatočným spôsobom pre účely rozhodnutia v merite veci zistil skutkový stav a na základe neho dospel aj k správne právne záveru. Žalobca v konaní tvrdí, že súd záver o splnení podmienok pre aplikáciu ust. § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb., podľa ktorého spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojich práv je zo zákona oslobodený od súdnych poplatkov, mal v konaní sp.zn. 8C 329/2012 vyvodit' z úradnej povinnosti (ex officio) zo skutkového stavu zisteného na základe dôkazov vykonaných v tomto konaní v merite veci, z ktorého podľa jeho názoru nepochybne vyplýval. Teda bez ohľadu na jeho tvrdenia v tomto smere, tzn. či sám v tomto konaní tvrdil alebo netvrdil, že je spotrebiteľom, a že zmluva, o ktorú oprel nárok uplatnený žalobou, má charakter zmluvy spotrebiteľskej. Podľa odôvodnenia právoplatného rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.08.2014 č.k. 2Co 267/2013-230 Okresnému súdu Kežmarok nemožno v konaní sp.zn. 8C 329/2012 vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu pre rozhodnutie v merite veci, a ani nesprávnosť právnych záverov prijatých na jeho základe.

17. Podľa obsahu spisu sp.zn. 8C 329/2012 žalobca tvrdenie, že zmluvy o budúcej zmluve č. Q. a č. R#XX/X majú charakter zmlúv spotrebiteľských, že v konaní sa domáha ochrany práv ako spotrebiteľ, a teda že sa na neho vzťahuje zákonné oslobodenie od súdnych poplatkov, uviedol prvý krát po právoplatnom skončení celého konania v merite veci (vrátane odvolacieho a dovolacieho konania) v písomnej žiadosti o vrátenie súdnych poplatkov zo dňa 05.10.2015. Okresný súd Kežmarok o tejto žiadosti rozhodol najprv uznesením zo dňa 19.11.2015 č.k. 8C 329/2012-434 tak, že žalobcovi súdny poplatok zaplatený za podanú žalobu nevracia. Uznesenie však na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove zrušil uznesením zo dňa 29.09.2016 č.k. 4Co 1/2016-485 a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení tohto uznesenia odvolací súd vytkol súdu prvej inštancie, že : „...sa nedostatočne vysporiadal so žiadosťou žalobcu o vrátenie súdnych poplatkov z dôvodu, že neuviedol, či v konaní...vystupoval žalobca v pozícii spotrebiteľa vo vzťahu k žalovanému...“. Skonštatoval, že: „... Z obsahu už právoplatne skončeného konania vo veci samej je potrebné vychádzať a ustáliť, či žalobca pri uzatváraní zmlúv so žalovaným označených ako Q. a R#XX/X zo dňa 25.02.2008 vystupoval ako budúci kupujúci v pozícii spotrebiteľa pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy...“.

18. Ako súd prvej inštancie uviedol v bode 53. odôvodnenia napadnutého rozsudku, vo veci žiadosti žalobcu o vrátenie súdneho poplatku za žalobu zo dňa 05.10.2015 Okresný súd Kežmarok už opakovane nerozhodol. Právoplatným uznesením zo dňa 07.11.2016 č.k. 8C 329/2012-490 Okresný súd Kežmarok však opakovane rozhodol vo veci vrátenia súdneho poplatku za odvolanie žalobcovi z dôvodu jeho osobného oslobodenia podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb., a to tak, že súdny poplatok za odvolanie sa žalobcovi nevracia. Aj keď výrokom tohto uznesenia súd nerozhodol o nevrátení aj súdneho

poplatku za žalobu, skutkový a právny základ vrátenia oboch súdnych poplatkov žalobca v žiadosti zo dňa 05.10.2015 odôvodnil rovnakými skutkovými tvrdeniami a právnou úpravou. Podľa odôvodnenia právoplatného uznesenia Okresného súdu Kežmarok zo dňa 07.11.2016 : „ ....V priebehu konania pred súdom prvého stupňa (v žalobe ani v priebehu pojednávania vo veci samej) žalobca nepredložil súdu tvrdenie, z ktorého by bolo možné v rámci právneho posúdenia súdom prijať záver, že sa v prejednávanej veci domáha práva zo spotrebiteľskej zmluvy...Takéto tvrdenie žalobca ani jeho právni zástupcovia nepredložili ani v štádiu konania o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok ....Podľa § 52 ods. 2 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Posledné citované ustanovenie vo svojej úvodnej časti predpokladá na strane dodávateľa jeho aktívnu činnosť pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy a pri jej plnení... Nestačí teda, že vo všeobecnosti má dodávateľ charakter osoby, ktorá inak môže byť dodávateľom. Vyžaduje sa, aby sa tento charakter prejavil v konkrétnom posudzovanom vzťahu...V tejto súvislosti súd poukazuje o.i. na výpis z obchodného registra žalovaného a na jeho vyjadrenie, podľa ktorého sa v danom prípade nejedná o vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy. Na tomto mieste však súd opätovne zdôrazňuje, že bolo povinnosťou žalobcu predložiť súdu základné skutočnosti, a teda i procesné fakty, ktoré sú podstatné pre záver o tom, že sú splnené podmienky konania vo veci ochrany práv spotrebiteľa zo spotrebiteľskej zmluvy. Toto bremeno nemôže niesť žalovaný a pre účely poplatkovej povinnosti ani Slovenská republika ako štát. Je potrebné prisvedčiť žalobcovi v tom zmysle, že právne posúdenie vykonáva v danom prípade súd. Činí tak však na podklade skutkových tvrdení od sporových strán, vrátane žalobcu...V posudzovanej právnej veci nie je splnená ani podmienka zakotvená v ustanoveniach § 52 ods. 4 OZ a § 2 písm. a) Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov charakterizujúcich spotrebiteľa negatívnou činnosťou... Na tomto mieste súd poukazuje na rozsudok vo veci samej v tej časti, v ktorej je konštatované, že žalobca neunesol dôkazné bremeno o tom, že medzi účastníkmi konania vôbec došlo k uzavretiu zmluvy. Zároveň súd poukazuje na skutočnosť, že v priebehu konania žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre prijatie záveru o jeho aktívnej vecnej legitímácii pre podanie žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému. Nepreukázal, že by peňažné prostriedky vyplatené v prospech žalovaného boli uhrádzané z jeho účtu. Nepreukázal hmotnoprávne postavenie spotrebiteľa a tomu zodpovedajúce procesné právo (vrátane práva podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa) uplatniť voči žalovanému hmotnoprávny nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v postavení spotrebiteľa ... Žalobca v konaní pred súdmi oboch inštancií nepreukázal ani také postavenie v rámci kontraktáčneho procesu, z ktorého by bolo možné usúdiť, že má (pre účely poplatkovej povinnosti voči Slovenskej republike) postavenie spotrebiteľa, a teda, že kumulatívne spĺňa vyššie uvedené zákonné znaky jeho definície.“.

19. Podľa záverov prijatých Okresným súdom Kežmarok v právoplatnom uznesení zo dňa 07.11.2016 č.k. 8C 329/2012-490 žalobca teda v konaní o súdnych poplatkoch, ktoré bolo súčasťou konania v merite veci vedenej pod sp.zn. 8C 329/2012, nepreukázal, že by sa ochrany svojho práva v konaní domáhal ako spotrebiteľ. Za tejto situácie niet základu pre záver, že súd v konaní vo veci súdnych poplatkov v súvislosti so súdnym konaním sp.zn. 8C 329/2012 mal z úradnej povinnosti (ex officio) prijať záver, že v konaní sa žalobca svojich práv domáha ako spotrebiteľ a z toho dôvodu aj záver o splnení zákonných podmienok pre jeho zákonné vecné oslobodenie podľa 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb.. Nemožno preto ani prisvedčiť žalobcovi, že súd postupoval nesprávne, keď výzvou zo dňa 26. 11.2012 ho vyzval na zaplatenie súdneho poplatku za podanú žalobu, a tiež keď následne súdny poplatok za žalobu, ktorý žalobca zaplatil, mu z úradnej povinnosti (ex officio) nevrátil. Bolo by v rozpore so zásadou prejudiciality, ak by súd v tomto konaní čo aj ako predbežnú otázku preskúmaval správnosť právnych záverov prijatých súdom v konaní vo veci súdnych poplatkoch v súvislosti s konaním sp.zn. 8C 329/2012. Keďže žalobca nepreukázal nesprávny úradný postup súdu vo veci súdneho poplatku za žalobu v konaní sp.zn. 8C 329/2012, súd žalobu aj vo zvyšnej časti ako nedôvodnú zamietol. Súd prvej inštancie dodal, že ak by sa súd aj stotožnil s tvrdením žalobcu, že ochrany práv sa v konaní sp.zn. 8C 329/2012 domáhal ako spotrebiteľ (čo žalobca nepreukázal), a že vyššie uvedený postup súdu v konaní vo veci súdneho poplatku za žalobu nebol správny (s čím sa súd nestotožňuje), súd by nemohol prijať záver, že škoda spočívajúca v zaplatení súdneho poplatku za podanú žalobu žalobcovi vznikla v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom súdu v tomto konaní. Štátu nemožno klásť na ťarchu, že žalobca v konaní vo veci súdnych poplatkov sp.zn. 8C 329/2012 nevyužil všetky procesné prostriedky ochrany svojich práv, ktoré si podľa neho ako spotrebiteľ uplatnil, a choval sa zjavne neobozretne. Za tejto situácie by preto škodu vzniknutú žalobcovi zaplatením súdneho poplatku za žalobu bolo plne dôvodné v súlade so všeobecnými ustanoveniami týkajúcimi sa náhrady škody, ktoré sa podľa § 25 Zákona č. 514/2003 Z.z. použijú i v prípade náhrady škody vzniknutej nesprávnym úradným

postupom, považovať za škodu vzniknutú výlučne zavinením žalobcu ako poškodeného v zmysle § 441 Občianskeho zákonníka (porovnaj napr. uznesenie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 03.03.2011 sp.zn. 28Cdo 1976/2009 a uznesenie ÚS SR zo dňa 16.05.2013 sp.zn. II. ÚS 274/2013).

20. Podľa obsahu spisu sp.zn. 8C 329/2012 žalobca nepochybne nepostupoval v konaní tak, aby nedošlo k vzniku škody. Žalobca bol od začiatku súdneho konania počas celého jeho priebehu zastúpený niekoľkými zástupcami z rad advokátov. Aj napriek tomu počas celého konania v merite veci (vrátane odvolacieho a dovolacieho konania), a to až do podania žiadosti o vrátenie súdnych poplatkov dňa 05.10.2015 (t.j. viac ako tri roky), neuviedol žiadnu skutočnosť, rozhodnú pre posúdenie, že v konaní sa domáha ochrany svojho práva ako spotrebiteľ a s tým súvisiaceho zákonného oslobodenia od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb.. Naopak, súdny poplatok za podanú žalobu na výzvu súdu zo dňa 26.11.2012 zaplatil. Proti tejto výzve súdu pritom žalobca (zastúpený advokátom) mal možnosť obrany tak, že súdny poplatok nezaplatí, a pokiaľ súd z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku konanie zastaví, podá proti uzneseniu o zastavení konania odvolanie. Tento prostriedok procesnej obrany žalobca hneď na začiatku konania nevyužil. Následne zaplatil aj súdny poplatok za odvolanie podané proti rozsudku v súdu prvej inštancie zo dňa 19.04.2013. A to aj napriek tomu, že v uznesení, ktorým mu súd tento súdny poplatok vyrubil, bol riadne poučený o možnosti podať proti uzneseniu odvolanie. Žalobca ani tento riadny opravný prostriedok na svoju obranu nevyužil. Taktiež po tom, čo Okresný súd Kežmarok uznesením zo dňa 04.02.2015 č.k. 8C 329/2012-317 zastavil konanie o dovolaní podanom žalobcom proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.08.2014 č.k. 2Co 267/2013-230, žalobca súčasne s odvolaním proti uzneseniu o zastavení konania požiadal súd o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov podľa § 138 Občianskeho súdneho poriadku. Ani v tom čase nie len že netvrdil, ale ani nekonal tak, že by sa na neho malo vzťahovať zákonné osobné oslobodenie od súdnych poplatkov. Až po tom, čo Okresný súd Kežmarok uznesením zo dňa 10.03.2015 č.k. 8C 329/2012- 345 žalobcovi ako dovolateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 138 Občianskeho súdneho poriadku v konaní nepriznal a Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 28.05.2015 č.k. 18Co 107 /2015-355 odvolacie konanie v dôsledku späťvzatia odvolania žalobcom zastavil, žalobca dňa 05.10.2015 podal žiadosť o vrátenie súdnych poplatkov a začal tvrdiť, že v konaní si uplatnil právo ako spotrebiteľ.

21. Súd preto zastáva názor, že aj za tohto stavu by bolo plne dôvodné žalobu zamietnuť. Žalobca zjavne v konaní vo veci súdnych poplatkov vo veci sp.zn. 8C 329/2012 nevyužil žiaden z prostriedkov procesnej ochrany svojich práv, a to aj napriek zastúpeniu v konaní niekoľkými zástupcami z rad advokátov. Nepostupoval tak, aby účinne predišiel vzniku škody a choval sa zjavne neobozretne. Preto ak zaplatením súdnych poplatkov mu vznikla škoda, škodu si zaviniť sám.

22. K právneho posúdeniu nároku žalobcu ako nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia súd prvej inštancie uviedol, že za bezdôvodné obohatenie podľa § 451 Občianskeho zákonníka nie je možné považovať stranou zaplatený súdny poplatok, a to aj keď ho zaplatila nad rámec alebo mimo rámca svojej zákonnej poplatkovej povinnosti. Povinnosť zaplatiť súdny poplatok vyplýva z verejnoprávneho vzťahu. Nejde tu o občianskoprávny vzťah podľa § 451 Občianskeho zákonníka, ale o finančno-právny (poplatkový) vzťah, o verejnoprávnu platbu, v rámci ktorej súd postupuje podľa Zákona o súdnych poplatkoch (porovnaj napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 Cdo 262/20005, ZSP č. 2/2007).

23. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) tak, že žalovaná mala plný úspech v konaní, preto súd uložil povinnosť zaplatiť úspešnej žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu.

24. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, s výnimkou výroku, ktorým súd sčasti konanie zastavil, podal odvolanie žalobca včas. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nesprávne právne vec posúdil, a odôvodnenie napadnutého rozsudku je nepreskúmateľné, pričom uvedená vada má za následok porušenie práva žalobcu na spravodlivý súdny proces. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu tak, že žalobe žalobcu vyhovie a zároveň prizná žalobcovi nárok na náhradu trov celého konania v rozsahu 100 %, alternatívne, v rozsahu napadnutých výrokov rozhodnutie zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

25. Pokiaľ ide o odvolací dôvod spočívajúci v nesprávnosti skutkových zistení, nesprávnom právnom posúdení, a taktiež aj v nepreskúmateľnosti rozsudku, žalobca poukázal najmä na záver súdu, že v konaní sp. zn. 8C 329/2012 nepreukázal spotrebiteľský charakter. V rámci dokazovania v konaní ako dôkaz navrhol a predložil aj rozhodnutia súdov vydané vo veciach 2C/179/2015 a 7Co/133/2016, ktorých účastníkom boli rovnaké subjekty/sporové strany, ktoré boli sporovými stranami aj v konaní sp.zn. 8C/329/2012, pričom žalobca tvrdil, že vo všetkých uvedených veciach mal totožné postavenie - z hľadiska statusu spotrebiteľa, a to s poukazom na analogické predmety konaní a skutkové okolnosti v daných prípadoch. Namietal, že v napadnutom rozsudku chýba akákoľvek zmienka o týchto návrhoch na dokazovanie, o vykonaní (najmä vo vzťahu k rozhodnutiu vo veci 2C/179/2015) a najmä o ich vyhodnotení zo strany súdu. Z odôvodnenia Rozsudku absolútne nijako nevyplýva fakt, ako sa s týmito dôkazmi vysporiadal, akým spôsobom ich vzal do úvahy pred vydaním napadnutého rozsudku, resp. prinajmenšom uvedenie dôvodu, prečo by prípadne tieto dôkazy a ich obsah súd v konaní 8C/174/2015 nepovažoval za relevantné. Žalobca preto namieta jednak skutkové závery, že by nepreukázal svoje postavenie spotrebiteľa (vo vzťahu k nároku na oslobodenie od súdnych poplatkov).

26. V súvislosti s namietaným nesprávnym právnym posúdením poukázal aj na závery súdu kde súd poukázal na kritériá, za ktorým je možné vyvodiť zodpovednosť štátu za škodu pri výkone verejnej moci. Súd v prípadoch, kedy by do úvahy prichádzalo vyvodenie zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, zdôrazňoval ako nevyhnutný predpoklad/ podmienku zrušenia daného rozhodnutia pre nezákonnosť, najmä na aplikáciu ust. § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v platnom znení. V danej súvislosti namietal nesprávne právne posúdenie súdu prvej inštancie v tom zmysle, že na skutkový stav neaplikoval ust. § 6 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. v platnom znení, podľa ktorého: „Ak bola škoda spôsobená rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktorým orgán verejnej moci prekročil svoju právomoc, nie je zrušenie alebo zmena rozhodnutia pre nezákonnosť podmienkou uplatnenia nároku na náhradu škody. Za nezákonné rozhodnutie sa nepovažuje výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky.“ Teda napriek tomu, že v konaní bolo preukázaná, a aj súd to aj v rozsudku skonštatoval, že: „...súd nemá žiaden zákonný dôvod posudzovať žiadosť o vrátenie súdneho poplatku ako návrh na jeho vrátenie a reagovať na žiadosť rozhodnutím....pokiaľ súd, napriek tomu, že mu to zákon neukladá, rozhodne...“ a teda konštatoval, že pri rozhodovaní vo veci vrátenia poplatkov, bolo vydané rozhodnutie, pre ktoré nebola opora v zákone, vyššie citované ust. § 6 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. nezohľadnil a nevysporiadal sa s ním.

27. Zároveň poukázal aj na fakt, že zákon o súdnych poplatkoch v ust. § 11 hovorí o tom, že poplatok sa vráti ak bol zaplatený na základe „nesprávneho rozhodnutia“. Zákon o súdnych poplatkoch nehovorí nevyhnutne o rozhodnutí nezákonnom a s touto skutočnosťou sa konajúci súd taktiež nevysporiadal.

28. Ak súd má povinnosť konať bez ohľadu na návrh, je taktiež bezpredmetné, či v danej veci vyrubenia poplatku, resp. výzvy na jej zaplatenie, účastník podá lebo nepodá opravný prostriedok, nakoľko to žiadnym spôsobom neneguje primárnu povinnosť súdu vo veciach poplatkových úkonov konať riadne a v súlade so zákonom.

29. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná. Žiadala, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie v súlade s ust. § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

30. K argumentácii žalobcu, že v namietanom konaní pred súdom prvej inštancie bol spotrebiteľom, čo preukázal rozhodnutiami súdu prvej inštancie v obdobnom konaní vedenom pod sp. zn. 2C/179/2015 a námietke žalobcu, že v napadnutom rozhodnutí chýba akákoľvek zmienka o týchto návrhoch na dokazovanie, o ich vykonaní a ich vyhodnotení žalovaná poukázala na bod 16 a bod 21 napadnutého rozhodnutia. V bode 16 napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie presne popisuje žalobcove návrhy na vykonanie dokazovania, a teda uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 29.10.2018 sp. zn. 2C/179/2015 a uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.08.2016 č. k. 7Co/133/2016-129. V bode 21 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia zároveň súd prvej inštancie výslovne poukazuje na to, že „súd vykonal dokazovanie v celom rozsahu návrhov oboch sporových strán...“ Žalovaná má na základe uvedeného za to, že tvrdenia žalobcu ohľadom chýbajúcej akejkoľvek zmienky o týchto návrhoch a ich vykonaní nie sú založené na pravdivom základe.

31. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie vyčerpávajúcim spôsobom uviedol, na základe akých právnych a skutkových záverov má za to, že v namietanom konaní nejde o nesprávny úradný postup, nakoľko sa podľa súdu prvej inštancie v namietanom konaní nejednalo o spotrebiteľský spor, s čím sa žalovaná v plnej miere stotožňuje. Rovnako súd prvej inštancie správne vymedzil v bode 68, že aj v prípade ak by sa o spotrebiteľský spor jednalo, štát nemôže niesť zodpovednosť za škodu vzniknutú výlučne zavinením žalobcu. Je podľa žalovanej v takomto prípade irelevantné, či v obdobnom konaní pred súdom prvej inštancie bol žalobca uznaný za spotrebiteľa alebo nie.

32. Žalobca ďalej vo svojom odvolaní poukazuje na § 6 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., nakoľko má za to, že súd prvej inštancie v namietanom konaní prekročil svoju právomoc tým, že vydal uznesenie o nevrátení súdneho poplatku. Žalovaná poukázala na to, že v namietanom konaní súd prvej inštancie za žiadnych okolností neprekročil svoju právomoc. V prípade aplikácie § 6 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. by v zmysle dôvodovej správy muselo ísť o tzv. ničotné rozhodnutie, čiže také rozhodnutie, ktoré je vydané orgánom nad rámec jeho určených právomocí. Súd prvej inštancie konal plne v súlade so zákonom č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, ako už žalovaná uviedla vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 26.07.2016. V takomto prípade nie je možné konanie súdu označiť za nesprávne či nezákonné, a už vôbec nie ako prekročenie právomoci tak ako to prezentuje žalobca. Žalovaná zároveň zdôrazňuje, že súd rozhodujúci o náhrade škody nie je oprávnený zasahovať do právoplatne skončeného konania sp. zn. 8C/329/2012 a atrahovať si právomoc rozhodnúť o nároku žalobcu resp. podľa predstáv žalobcu.

33. Na základe vyššie uvedeného má žalovaná za to, že súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. Žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie nepreukázal, že by ním namietané rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené pre jeho nezákonnosť, a teda nesplnil primárnu podmienku pre uplatnenie si nároku na náhradu škody, a to existenciu nezákonného rozhodnutia.

34. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 C.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

35. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a vo vzťahu k odvolacím námietkam uvádza (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

36. Z obsahu odvolania vyplýva, že žalobca namieta, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. K námietke o nesprávnom právnom posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. Omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že tento odvolací dôvod nie je naplnený.

37. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ako aj k odvolacím dôvodom odvolací súd uvádza nasledovné:

38. Podľa ustanovenia § 3 odsek 1 zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa odseku 2, zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

39. Podľa ustanovenia § 5 odsek 1 zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

40. Podľa ustanovenia § 6 odsek 1 zákona č. 514/2003 Z.z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa odseku 2, právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

41. Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 514/2003 Z.z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

42. Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

43. Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. v) zákona č. 71/1992 Zb., od poplatku sú oslobodení spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu.4aa)

44. Podľa ust. § 5 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb, poplatková povinnosť vzniká: podaním žaloby, návrhu, odvolania, žaloby na obnovu konania, dovolania, kasačnej sťažnosti alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom žalobca alebo navrhovateľ, odvolateľ, ten, kto podal žalobu na obnovu konania, dovolateľ a ten, kto podal kasačnú sťažnosť.

45. Podľa ust. § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb., ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním žaloby, návrhu na začatie konania, dovolania alebo kasačnej sťažnosti, súd podľa § 9 vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí, spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený.

Podľa odseku 2 písm. e), pre nezaplatenie poplatku súd podľa § 9 konanie nezastaví, ak do uplynutia lehoty na zaplatenie súdneho poplatku bol podaný návrh na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, ktorému súd vyhovel; ak súd návrhu vyhovie len sčasti, vyzve poplatníka na zaplatenie súdneho poplatku v takom rozsahu, ktorého sa oslobodenie netýka.

Podľa odseku 3 prvá veta, prvoinštančný súd zruší uznesenie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, ak bol súdny poplatok zaplatený v lehote určenej súdom podľa odseku 1 alebo ak sú na to dôvody podľa odseku 2.

46. Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb., poplatok sa vráti, ak ho zaplatil ten, kto nebol povinný platiť alebo kto ho zaplatil na základe nesprávneho rozhodnutia súdu. Poplatok sa taktiež vráti, ak súd konanie zastaví pre nedostatok právomoci. Poplatok za uplatnenie námietky zaujatosti sa vráti, ak bola námietka zaujatosti uplatnená odôvodnene; ak poplatok v takomto prípade ešte nebol zaplatený, súd uznesenie o uložení povinnosti zaplatiť poplatok zruší. O vrátení poplatku rozhodne i bez návrhu súd, ktorý bezdôvodne zaplatený poplatok prevzal.

47. Podľa ust. § 12 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb., vo veciach poplatkov rozhoduje orgán, ktorý je oprávnený vykonať poplatkový úkon. Vo veciach poplatkov za konanie na odvolacom súde rozhoduje súd, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje, ak o poplatku nerozhodol odvolací súd. Podľa odseku 3, ak vydá súd nesprávne rozhodnutie o poplatkovej povinnosti, takéto rozhodnutie zruší alebo zmení aj bez návrhu.

48. Podľa ust. § 13 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb., o vrátení poplatku podľa § 11 nemôže súd rozhodnúť po uplynutí troch rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom bol zaplatený; to neplatí, ak sa žaloba, návrh na začatie konania, odvolanie, žaloba na obnovu konania, dovolanie alebo kasačná sťažnosť vzala späť pred prvým pojednávaním.

49. Z obsahu spisu vyplýva, že v konaní sp.zn. 8C/329/2012 vedenej na Okresnom súde Kežmarok žalobca na výzvu súdu zo dňa 26.11.2012 č.k. 8C/329/2012-37 zaplatil súdny poplatok vo výške 14 693,50 eur dňa 11.12.2012 za podaný návrh na začatie konanie v predmetnej právnej veci. Uznesením Okresného súdu Kežmarok sp.zn. 8C/329/2012-215 zo dňa 21.10.2013 bol žalobca vyzvaný, aby v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy zaplatil súdny poplatok za podané odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp.zn. 8C/329/2012-139 zo dňa 19.4.2013 vo výške 14 693,50 eur. Žalobca súdny poplatok za odvolanie súdu zaplatil dňa 7.11.2013.

50. Žiadosťou doručenou súdu dňa 5.10.2015 požiadal žalobca Okresný súd Kežmarok o vrátenie súdnych poplatkov zaplatených žalobcom. Uznesením zo dňa 19.11.2015 sp.zn. 8C/329/2012-434 Okresný súd Kežmarok rozhodol tak, že žalobcovi súdne poplatky nevráti. Svoje rozhodnutie súd odôvodnil, tým, že žalobca v konaní 8C/329/2012 neunesol dôkazné bremeno o tom, že medzi stranami sporu došlo vôbec k uzavretiu zmluvy, v priebehu konania nepreukázal ani splnenie zákonných podmienok pre prijatie právneho záveru o jeho aktívnej vecnej legitímácii pre podanie žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému, nepreukázal, žeby peňažné prostriedky vyplatené v prospech žalovaného boli uhrádzané z jeho účtu. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 29.09.2016 sp.zn. 4Co/1/2016-485 napadnuté uznesenie Okresného súdu Kežmarok zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že pre posúdenie statusu spotrebiteľa v konaniach sa vyžaduje, aby uplatňované právo malo základ v spotrebiteľskej zmluve a fyzická osoba pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

51. Uznesením zo dňa 7.11.2016 sp.zn. 8C/329/2012-490 Okresný súd Kežmarok rozhodol tak, že súdny poplatok za odvolanie vo výške 14 693,50 eur nevracia. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.11.2016.

52. V prejednávanej veci si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím. V zmysle § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda. Zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je objektívnou zodpovednosťou štátu (bez ohľadu na zavinenie), ktorej sa nemožno zbaviť; založená je na súčasnom (kumulatívnom) splnení troch podmienok: 1/ nesprávny úradný postup štátneho orgánu, 2/ vznik škody, 3/ príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

53. Dôvodom, pre ktorý súd prvej inštancie v tomto konaní žalobu v časti súdneho poplatku za podané odvolanie zamietol bola skutočnosť, že z obsahu spisu nevyplýva, ani žalobca netvrdil, že by rozhodnutie vo veci vyrubenia a nevrátenia súdneho poplatku žalobcovi za odvolanie podané proti rozsudku súdu prvej inštancie v tomto konaní boli pre nezákonnosť zmenené alebo zrušené, a tiež žeby žalobca podal proti nim riadny opravný prostriedok. Okresný súd Kežmarok uznesením zo dňa 21.10.2013 sp.zn. 8C/329/2012-215 vyrubil súdny poplatok za odvolanie podané proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp.zn. 8C/329/2012-139 zo dňa 19.4.2013 a uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa

12.11.2013. Žalobca aj napriek riadnemu poučeniu odvolanie nepodal. Rovnako aj uznesenie sp.zn. 8C/329/2012-490, ktorým súd nevrátil žalobcovi súdny poplatok za odvolanie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.11.2016. Tieto uznesenia neboli pre nezákonnosť zrušené ani zmenené. Preto nemohlo dôjsť k naplneniu zákonnej podmienky vychádzajúcej z ust. § 6 zákona č. 514/2003 Z.z.

54. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, ktorý nárok žalobcu v rozsahu 14693,50 eur z titulu nezákonných rozhodnutí súdu vo veci súdneho poplatku za odvolanie z dôvodu nepreukázania nezákonnosti rozhodnutí považoval za neopodstatnený a žalobu v tejto časti zamietol. Na podporu týchto tvrdení odvolací súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.10.2016 sp.zn. 5 Cdo 173/2015, v ktorom konštatoval, že cit.: „Zákonodarca v tomto ustanovení podmienil priznanie náhrady škody poškodenému voči štátu výslovné splnením povinnosti zo strany poškodeného spočívajúcej vo využití riadnych opravných prostriedkov proti nezákonnému rozhodnutiu. Ide o určitý druh prevenčnej povinnosti kladenej zákonom č. 514/2003 Z.z. na poškodeného vychádzajúci zo zásady „právo patrí bdelym, pozorným, ostražitým, bedlivým, - „nech si každý chráni svoje práva“ („vigilantibus iura scripta sunt“) ovládajúcej súkromné právo. Jej zmyslom je, aby poškodený vlastným aktívnym konaním zabránil vzniku škody alebo aspoň zredukoval jej rozsah tým, že nezákonné rozhodnutie bude na podklade jeho opravného prostriedku podrobené prieskumu zákonnosti a prípadne zrušené príslušným orgánom v čo najskoršom možnom štádiu konania. V tomto smere pritom nie je rozhodujúce, či takýto opravný prostriedok aj bude úspešný, dôležité je len to, že poškodený využil možnosti dané mu procesnými predpismi na uplatňovanie a presadzovanie svojich práv.

55. O druhom nároku žalobcu, ktorý si uplatnil titulom nesprávneho úradného postupu súdu vo veci súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 14 396,50 eur, súd žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca v konaní o súdnych poplatkoch, ktoré bolo súčasťou konania v merite veci vedenej pod sp.zn. 8C/329/2019 nepreukázal, že by sa ochrany svojho práva v konaní domáhal ako spotrebiteľ. Takýto záver vyplýva z odôvodnenia uznesenia Okresného súdu Kežmarok zo dňa 7.11.2016 č.k. 8C/329/2012-490, ktorým súd rozhodol tak, že súdny poplatok za odvolanie žalobcovi nevrátil. Aj keď výrokom tohto uznesenia súd nerozhodol o nevrátení aj súdneho poplatku za žalobu, z dôvodu, že podľa ust. § 13 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o vrátení súdneho poplatku podľa § 11 nemôže súd rozhodnúť po uplynutí troch rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom bol zaplatený; skutkový a právny základ vrátenia oboch súdnych poplatkov žalobca v žiadosti zo dňa 5.10.2015 odôvodnil skutkovými tvrdeniami a rovnakou právnou úpravou. Z odôvodnenia právoplatného uznesenia zo dňa 7.11.2016 sp.zn. 8C/329/2012-490 vyplýva, že cit.: „V posudzovanej právnej veci nie je splnená ani podmienka zakotvená v ustanoveniach § 52 ods. 4 OZ a § 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov charakterizujúcich spotrebiteľa negatívnou činnosťou .... Na tomto mieste súd poukazuje na rozsudok vo veci samej v tej časti, v ktorej je konštatované, že žalobca neunesol dôkazné bremeno o tom, že medzi účastníkmi konania vôbec došlo k uzavretiu zmluvy. Zároveň súd poukazuje na skutočnosť, že v priebehu konania žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre prijatie záveru o jeho aktívnej vecnej legitímácii pre podanie žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému. Nepreukázal, že by peňažné prostriedky vyplatené v prospech žalovaného boli uhrádzané z jeho účtu. Nepreukázal hmotnoprávne postavenie spotrebiteľa a tomu zodpovedajúce procesné právo (vráťane práva podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa) uplatniť voči žalovanému hmotnoprávny nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v postavení spotrebiteľa... Žalobca v konaní pred súdmi oboch inštancií nepreukázal ani také postavenie v rámci kontraktčného procesu, z ktorého by bolo možné usúdiť, že má (pre účely poplatkovej povinnosti voči Slovenskej republike) postavenie spotrebiteľa, a teda, že kumulatívne spĺňa vyššie uvedené zákonné znaky definície.“

56. Na základe uvedeného sa odvolací súd stotožňuje s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie v celom rozsahu. Z takto zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia súdom prvej inštancie nie je možné prijať iný záver, ako ten, ktorý prijal súd prvej inštancie.

57. Odvolací súd dáva do pozornosti aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 19. septembra 2018 sp.zn. I. ÚS 327/2018, kde poukázal na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa ktorých, „najvyšší súd aj v ďalších rozhodnutiach (viď 5 Cdo 126/2009, 3 Cdo 220/2010 a 6 MCdo 11/2010) vysvetlil, že „nie každá vada konania zakladá zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom totiž nezakladajú nedostatky či pochybenia v priebehu konania, ktoré predchádzali

vydaniu rozhodnutia, a to ani za situácie, že tieto následky mali za následok vydanie nesprávneho rozhodnutia. Pokiaľ totiž orgán štátu zisťuje a posudzuje predpoklady pre rozhodnutie, zhromažďuje a hodnotí podklady pre rozhodnutie, právne ich posudzuje a pod., ide o činnosť priamo smerujúcu k vydaniu individuálneho správneho rozhodnutia; prípadné nesprávnosti či vady tohto postupu nachádzajú svoj odraz v obsahu rozhodnutia a môžu byť posudzované len z hľadiska zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím (§ 5 a nasl. zákona č. 514/2003 Z. z.). „... Rozhodnutia najvyššieho súdu, časti ktorých sú citované vyššie..., spočívajú na názore, že „ak orgán štátu zisťuje podmienky a predpoklady pre vydanie rozhodnutia, za týmto účelom zhromažďuje podklady (dôkazy), hodnotí zistené skutočnosti, tieto právne posudzuje, ide o činnosť priamo smerujúcu k vydaniu rozhodnutia; prípadné nesprávnosti či vady pri zisťovaní podkladov a pri ich posudzovaní sa potom prejaví práve v obsahu rozhodnutia a z hľadiska zodpovednosti za škodu môžu byť hodnotené v zmysle ustanovení upravujúcich nezákonné rozhodnutie. Za nesprávny úradný postup teda nie je možné považovať pochybenie a nedostatky spočívajúce v tom, že štátny orgán pred svojím rozhodnutím nesprávne vyhodnotil podmienky jeho vydania a že v dôsledku toho je ním vydané rozhodnutie nesprávne a nemalo byť vydané, prípadne že malo byť vydané v inej podobe či za iných okolností.“

58. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p. jasne a výstižne vysvetlil ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Myšlienkový postup konajúceho súdu pri rozhodovaní o uplatnenom nároku bol logicky zdôvodnený, a preto záver o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu súdu vo veci súdneho poplatku za žalobu a nepreukázaní nezákonného rozhodnutia, ktoré by bolo zmenené alebo zrušené v konaní sp.zn. 8C/329/2012 má oporu vo vykonanom dokazovaní a je presvedčivý.

59. Odvolacia námietka žalobcu, že súd prvej inštancie sa nezaoberal návrhom na dokazovanie o vykonaní vo vzťahu k rozhodnutiu vo veci 2C/179/2015 a najmä jeho vyhodnotenie zo strany súdu nie je dôvodná. Odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v bode 16 a v bode 21, podľa ktorého súd vykonal dokazovanie v celom rozsahu návrhov oboch sporových strán.

60. Žalobca poukázal na konanie vedené Okresným súdom Kežmarok vo veci 2C/179/2015 a na uznesenie vydané v tomto konaní dňa 29.10.2018 sp.zn. 2C/179/2015-134 podľa výroku ktorého v tejto veci súd vrátil súdny poplatok zaplatený žalobcom za žalobu vo výške 7576,50 eur a zrušil uznesenie o poplatkovej povinnosti žalobcu z dôvodu, že žalobca ako spotrebiteľ bol oslobodený od platenia súdneho poplatku.

61. Podľa ust. § 191 C.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

62. Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. Každý vykonaný dôkaz môže byť prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany spochybnený tým, že sa pripúšťa dôkaz opaku dokazovanej skutočnosti. Inak povedané, žiaden dôkaz nedisponuje predpísanou legálnou silou, ktorá by nepripúšťala dôkaz svojho opaku.

63. Predmetom tohto konania je žaloba o náhradu škody spôsobenej v konaní sp.zn. 8C/329/2012. Rozsudok Okresného súdu Kežmarok vo veci samej zo dňa 19.4.2013 sp.zn. 8C 329/2012-139 bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2Co/267/2013-230 zo dňa 13.8.2014 ako vecne správny. Spotrebiteľský charakter sporu v tomto konaní bol prvýkrát namietaný až po právoplatnom skončení celého konania v merite veci, pričom z obsahu spisu a rozhodnutí v tomto konaní nebol preukázaný spotrebiteľský charakter sporu. Súd prvej inštancie v konaní o náhradu škody nemá právomoc preskúmať správnosť rozhodnutí súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu v konaní 8C/329/2012 a rozhodnúť o nároku žalobcu.

64. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom náleze zo dňa 18.09.2008 sp.zn. I. ÚS 241/07 vyslovil názor, že cit.: „Ústavný súd pripomína, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Rovnako Európsky súd pre ľudské práva pripomenul, že súdne rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú. Článok 6 ods. 1 dohovoru však nemožno chápať tak, že vyžaduje podrobnú odpoveď na každý argument, pričom odvolací súd sa pri zamietnutí odvolania môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia rozhodnutia nižšieho súdu (García Ruiz proti Španielsku z 21. januára 1999).“

65. Vzhľadom na to, že v konaní neboli preukázané splnené podmienky k založeniu zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím odvolací súd v zmysle § 387 odsek 1 a 2 C.s.p. napadnutý rozsudok v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

66. O trovách odvolacieho konania § 396 odsek 1 C.s.p. rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 255 odsek 1 C.s.p. v spojení s stanovením § 262 odsek 2 C.s.p. tak, že žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

67. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).